No. 887 Zaterdag 29 December 1900. 17de Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 28 December.

NIEUWJAAR.

Als waterspinnen, hangende boven den afgrond, als het gedachteloos insect, dat in het rag van zijn weefsel heen en weer danst en wiegelt boven de blauwe, bruischende kolken, zoo beelden wij ons het leven der menschen uit.

We beseffen het, in het licht dezer beeldspraak, hoe de groote levensproblemen velen van ons niet raken, hoe we zonder deernis voortleven, terwijl het onder ons kookt en jaagt en stormt in wilde vaart......

En daar zijn er anderen van ons geslacht, op andere wijze zorgeloos, en daarom even dwaas en ijdel van hart.

Zij zijn het, die zich niet vastklemmen aan de werkelijkheid, maar steeds met hun gedachten wegdwalen naar vervlogen of toekomstige tijden, ofschoon zij weten, dat zij met al hun gepeins hun lengte niet met een el kunnen vergrooten, hun kleedij niet voortreffelijker kunnen maken dan van de lelie, die bloeit op het veld.

Zij leven niet, maar hopen steeds te leven.

Nu eens tasten ze met beide handen naar het toekomstige en zij zouden zelfs den pas willen verhaasten om die toekomst in te halen, dan weer zien ze achterwaarts, óm het verledene, dat al te snel hun ontgaat, bij de slippen te grijpen.

Maar het moment, wat alleen in hun macht staat, laten zij zich telkenmale ontsnappen zonder profijt voor het leven.

Zoo glijden zij gedachteloos voort over de uren, de dagen en de oogenblikken, terwijl op de wijzerplaat der eeuwen de zwijgende tred van den tijd immer en immer voortgaat, niets achterlatend dan stille, vluchtige schaduw......

Dezulken vooral worden aangegrepen door het historisch feit van de wisseling der jaren en eeuwen.

Niet alsof de wisseling van andere oogenblikken en tijdsgewrichten minder reëel ware, maar omdat men, al door maar voortgesleept in den rusteloozen stroom, nu op eens stil staat op den levensweg en met het gansche menschdom zich een oogenblik wil indenken in de harde, wreede realiteit van den snellen gang door het leven.

En is dit waar, telkens wanneer de nieuwe jaarkring zijn ronden opent, meer treft het u en dieper wordt ge in de ziel en in de verbeelding gegrepen, waar ge staat op den scheidingsweg van twee eeuwen.

Dan vaart er ontzetting en huivering door uwen geest, want ge ziet alsdan met klaar bewustzijn, niet enkel hoe snel de wenteling der eeuwen gaat, maar ook hoe uw leven, uw tijd, uw eigen geschiedenis een deel uitmaakt van dat groote wereldgericht, dat de historie genoemd wordt. En ge ontwaart, hoe dat gericht u overstelpt als een lawine, hoe de menschheid en de menschenkinderen met al hun idealen, hun ijdelen waan en hun berekening zoo onmeetelijk klein komen te staan voor uwen geest.

Dat is het, wat de dagen en nachten en de eeuwen u verkondigen.

Het kan niet in ons opkomen om in dit klein bestek te overwegen, wat onder al de eeuwen inzonderheid deze eeuw, die zoo pas terugzonk naar de historie, ons nog meer verkondigen wil. Daar zal immers misschien nog een eeuw noodig zijn om van dat machtig proces der laatst verloopen honderd jaren al de draden af te wikkelen, recht en gerechtigheid te bedeelen naar de juiste maat, vooral om het gouden weefsel te ontdekken, dat door Gods vingeren wordt afgesponnen in de geschiedenis der volkeren.

En daar er in de toekomst meer dan één zal opstaan, die het waagt van den illustren doode den grafsteen af te wentelen, willen wij gaarne ons te kort bekennen en eerbiedig toeluisteren, wat men ons bij deze opstanding zal te zeggen hebben.

Maar daar is vooral éene gedachte, die, hoezeer ook voor breeder ontwikkeling vatbaar, met reusachtigen drang den geest bestormt en daarom kortelijk hier dient uitgesproken.

Het is de bittere ontgoocheling, waarin heden de beschaafde volkeren komen te staan, wanneer zij terugdenken aan de wijd uitgebazuinde leuze der Fransche Revolutie, waarmede de 19de eeuw werd ingezet.

Vrijheid, gelijkheid en broederschap weergalmde het naar de sferen.

De oude God der christelijke historie moest van Zijn troon gebonsd, om plaats te maken voor de Godin der Rede. Haar paladijnen werden uitgezonden naar alle streken, om aan de nieuwe eeuw en aan de zoo lang geknevelde volkeren de boodschap te brengen van vooruitgang, vrijheid en recht, van philantropie, broedermin en humaniteit.

Maar zie, wat vlijmende ironie der geschiedenis!

Wat wraakgericht over den armen mensch!

Het bedrog dier vrijheidsleuzen en het satanisch karakter dier Revolutie brak aanstonds uit en de nieuwe eeuw die op de banen dezer Revolutie werd gedreven en naar hare beginselen werd opgevoed, ziet ge nu ondergaan in den bloedrooden schijn der zuid-afrikaansche slagvelden.

Den verren nagalm dier leuzen hoort ge wegsterven in het doodsgereutel van de arme krijgsknechten, die slechts schenen te leven om den gouddorst en de eerzucht hunner heeren te dienen. En van de bergen komen ze reeds aangeronnen, de vale gieren, om de dooden en gewonden, die mijlen ver den grond bedekken, weg te slepen naar de rotskloven en alzoo der menschen bondgenoot te zijn in het werk der vernietiging.

En zeg nu niet, dat is die éene Chamberlain.

Want hij, die het protest van Europa blijft belachen, is slechts de man, die uit de rangen der ongerechtigheid zich zelven naar voren schoof om aan dit werk van hebzucht en verachtelijk despotisme zijn naam te verbinden.

En ware dit éene noodlot nog niet voldoende bewijs — de Finnen en Cubanen en Armeniërs en wie er nog meer in deze eeuw hun naam en hun recht in stroomen bloed of in tyrannie zagen ondergaan, zij zullen op u aandringen en zeggen, dat de revolutionnaire leuze van vooruitgang, van humaniteit en verbroedering der volken, waarmee de eeuw werd ingeluid, de schandelijkste logen is geweest, die ooit door wijsgeeren en potentaten aan de wereld werd opgedrongen.

"Moeten wij dan — zoo vroeg een ongeloovig schrijver — moeten wij dan ons geloof aan den vooruitgang opgeven en ook hier een cirkelgang aannemen, waarin de menschheid zich, zoo goed en zoo kwaad als het kan, zal hebben te schikken?"

Op die vraag, waarin de vertwijfeling door elken regel gluurt, antwoorden wij: Behoud gij, zoo goed en zoo kwaad als het kan, uw geloof aan den door u bedoelden vooruitgang.

Ons heeft de les der historie geleerd, dat de Staten, die naar de begrippen der Revolutie den God van het eeuwig recht hebben geweerd uit hunne kabinetten, die niet enkel het individu maar ook de volkeren willen opvoeden buiten het Christendom — weer terug hebben te keeren tot den Christus, die niet in schijn en met bedriegelijke leuzen, maar in werkelijkheid den

Feuilleton.

President Kruger op de „Gelderland."

Een lid der equipage van de „Gelderland" (P. S. G., naar zijn stuk te oordeelen een officier) deelt in de *N. R. Ct.* een en ander mede omtrent de reis van president Kruger, waaraan wij het volgende ontleenen:

Van het oogenblik af dat de „Gelderland" in de baai ten anker was gekomen, had de President dagelijks geïnformeerd, hoelang het nog duren zou, voordat de kolen binnen waren. Z. H. E. vond het blijkbaar wel aangenaam ten huize van den gouverneur, maar op het Hollandsche oorlogsschip zou hij zich toch eerst recht op zijn gemak voelen.

Drie van ons brachten den President des namiddags van den 18en October een bezoek. In de zijkamer van de ruime villa van den gouvereur binnengelaten, stonden we opeens voor den eerwaardigen grijsaard, die van zijn grooten rieten stoel opstond, ons vriendelijk de hand reikte en zeer belangstellend naar de „Gelderland" informeerde. De groote kaart van Afrika hing in de onmiddellijke nabijheid van den stoel en daarop werden de bewegingen van ons schip gevolgd.

Het uiterlijk van den President lijkt niet meer op de portretten met den grijzen ringbaard, zooals we hem in onze verbeelding voor ons zien. Daar hij sedert korten tijd een vollen baard en snor draagt, ziet hij er heel anders uit.

Teneinde te voorkomen, dat de President tijdens zijn wandeling van het rijtuig naar den steiger, waar hij in de stoombarkas moest stappen, zou omgeven worden door een drom van onbescheidenen, was het tijdstip waarop hij aan boord zou gaan stipt geheim gehouden.

Zoo kwam het, dat ik, toen ik op den ochtend van den 19den October om half zes wakker werd en op mijn bed overëind ging zitten, om door het poortje te zien wat voor weer het was, mij eenige malen moest afvragen of ik waakte of droomde, toen ik juist onder dit poortje een groote stoombarkas zag, en daarin president Kruger zag zitten, in zwarte jas en met den hoogen hoed op, met de eereteekenen der grootkruizen van den Nederlandschen Leeuw en de Onbevlekte Ontvangenis van Portugal op de borst, in gezelschap van den gouverneur, diens adjudant, den directeur der spoorwegen en den heer Bredell; allen gereed om de stuurboordsstatietrap op te gaan waar de officier van de wacht, die de sloep had zien naderen, de eenige was, die den hoogen gast kon ontvangen. Noch de kolonel, noch de eerste-officier, noch iemand anders wist, dat het embarkeeren op dit vroege uur zou plaats hebben. Hoe het zij, de kolonel was zeer kort daarna gereed om den President welkom te heeten.

De leden van het gevolg van den President zijn: de heeren dr. Heymans, lijfarts van den President, de heer Eloff, kleinzoon van den President, tevens particulier secretaris, en de heer Bredell, waarnemend hoofdcommissaris van politie van Transvaal, terwijl ook de reis medemaakt de bediende Happé, die aan de leefwijze van den President zoo gewoon is, dat hij alleen de kleine attenties weet te bewijzen, die den 75-jarigen Oom Paul zoo welkom zijn.

De geheele kajuit is tijdens de reis ter beschikking gesteld van den President; de kolonel heeft tijdelijk het verblijf van den 1e-officier betrokken, die op zijn beurt zijn intrek nam in een der officiershutten. De dokter bewoont de meest nabij de kajuit gelegen officiershut, terwijl de heeren Eloff en Bredell zeer goed zijn gehuisvest in een der groote vier persoons adelborsten-hutten.

De 20sten October, des namiddags ten 3 ure, lichtte de „Gelderland" het anker, en stoomde tusschen de Engelsche en Portugeesche oorlogsschepen door, onder het ontvangen en beantwoorden der gebruikelijke eerbewijzen en gevolgd door vijf zeilvaartuigen, waarin Transvalers en Hollanders waren gezeten, die in menig „hoera" uiting gaven aan hunne behoefte om de „Gelderland" met den beminden President nog eens goede reis toe te wenschen. Wij allen vereenigden ons op de campagne, om ook onzen wensch te kennen te geven, dat de reis aangenaam mocht zijn, en dat de geest van den waardigen grijsaard wat rust mocht vinden, na dat jaar van harde beproeving. In een stoel gezeten, zat de President nog lang te staren naar de Afrikaansche kust, die langzaam aan de kim verdween.

De President maakt het goed, is geheel vrij van zeeziekte, en had alleen wat last van de oogen, als de wind op zijde inkwam. Aan boord, waar men op alles raad weet, wordt aan de windzijde dagelijks een klep van zeildoek gehangen, zoodat dit bezwaar geweken is. Een sportpet verving al spoedig den aan boord minder practischen hoogen hoed, en

scheidsmuur tusschen de volkeren heeft neergeworpen en ze allen, Scythen en Barbaren, Grieken en Romeinen, heeft vrijgemaakt met de vrijheid der kinderen Gods.

Dat hebben de laatste dagen, dat hebben al de dagen dezer eeuw ons weer verkondigd.

Verkondigd met luide, machtige stem.

Wij, Katholieken, hebben niets te vreezen.

De Kerk, die voor den grijnslach van Voltaire niet meer scheen te kunnen bestaan, de Kerk, over wie de Encyclopedisten reeds den lijkzang hadden aangeheven—ze treedt bij het eind dezer eeuw in de oude reuzengestalte aan de spitse vooruit, in het gloriekleed van Christus' bruid, met het eeuwige hooglied op de lippen, onsterfelijk en toegerust met de kracht van Sion, verjeugdigd als het jong der adelaren.

Wel schrijnden haar weer nieuwe wonden en behoudt zij die wonden bij hare gedurige opstanding uit het graf der eeuwen; maar het feit alleen van die telkenmale vernieuwde verrijzenis blijft het onwrikbare bewijs van hare waarachtigheid, een getuigenis Gods in deze wereld, een bazuine des oordeels, die luider schalt dan het waanzinnig geroep en het daemonisch gelach harer vijanden.

Aan hare hand gaan wij weer veilig dit nieuwe jaar en de nieuwe eeuw te gemoet.

Al blijft het gouden staatsbeeld onder de volkeren opgericht, al is daar buiten de Kerk alles ontwijd en ontheiligd, al tracht men haar en haren kinderen de wetenschappen van Babel op te dringen, wij weten het, dat deze booze toeleg haar fundamenten niet zal kunnen loswrikken, geen steen van hare muren zal afbrokkelen en blijder dan ooit ruischt daarom heden in onze ooren het lied harer onvergankelijkheid.

Reeds zingen de morgenstarren, en daagt de schemering van het gouden licht, waarin de Kerk der toekomst uitblinkt voor ons oog.

Als is een baken langs de wereldstranden......

Als een liefderijke Moeder vooral, altoos en immer weer de volkeren terugvoerende en koesterende in haren schoot.......

En nu valt het ons licht met hoop de toekomst in te staren en de Kerk te volgen op de nieuwe banen, waar deze wisseling der tijden ons, menschen, henen drijft. En we hebben weer grond voor den alouden christelijken wensch, den wensch voor allen, die ons lezen en inzonderheid voor hen die met ons eenzelfde waarheid belijden, den wensch van een zalig en gelukkig Nieuwjaar!

Zij deze wensch als een profetie uit den hooge!

Echtscheiding in de Vereenigde Staten VAN NOORD-AMERIKA.

De ergernis der echtscheidingen trad onlangs krachtig in het licht door de ontdekking te New-York van wat men in Amerika familiaar de *divorce mill* noemt. Deze infame instelling heeft nu reeds sedert een nog niet bepaald tijdperk met de vlugheid van een machine echtscheidingen bewerkt. Een groot aantal der daartoe strekkende rechterlijke decreten blijken nu op valsche voorstellingen verkregen, zoodat dientengevolge honderden huwelijken ook voor de wet des lands onwettig zullen zijn.

Een speciale correspondent van *The Daily Telegraph* schrijft, dat in den staat New-York gedingen van dezen aard niet voor het open hof worden gehoord. „Getuigenis wordt afgelegd," zegt hij verder, "ten overstaan van wettelijke scheidsrechters, die zitting houden met gesloten deuren. Dezen leggen een rapport over en in de meeste gevallen beslist het hof in overeenstemming met hun gevoelen. Zulk een wijze van procedure geeft voor de hand liggende gelegenheid tot misbruiken. Een ondernemend agent in New-York, Maison genaamd, zette eene inrichting op touw ter verkrijging van echtscheidingen en adverteerde boudweg: "Divorces quietly and easily obtained from 25 dollars upwards." Voor de kleine som van 5 pond sterling zouden de heeren Maison & Co. u een scheiding bezorgen zoo gemakkelijk als een patent. Zij maakten enorme zaken. De weldadige atmosfeer der openbaarheid eenmaal uitgesloten, kon men valsche getuigen onderschuiven, meineedige verklaringen aanwenden, en omgekochte zaakwaarnemers opvoeren, die slechts in naam voor de andere partij optraden maar met de daad hun eigen partij er lieten in loopen door moedwillige erkenning van schuld of kreupele verdediging, om het gerechtshof zand in de oogen te strooien en aldus de scheidingsvonnissen te erlangen."

Zulke misbruiken schreeuwen om ingrijpende verbeteringen in de wetgeving, en men denkt die gevonden te hebben in uniforme huwelijks- en scheidingswetten voor alle Staten der Republiek. Doch volgens de constitutie kan elke Staat voor zich zelven zulke wetten maken en aan de constitutie tornt men in de Vereenigde Staten niet. Men kan geen huwelijkswetten aan de Staten imponeeren.

Ons dunkt, dat er iets diepers, iets meer gewijds noodig is, en dat is de leer van den godsdienst omtrent de heiligheid van het huwelijk. De uiteenspatting der huisgezinnen, voor de maatschappij zoo verderfelijk, en de verlaging der vrouw kunnen alleen op den duur worden voorkomen door de onverbiddelijkheid der Kerk in de onverbreekbaarheid van den huwelijksband.

Mochten alle Amerikanen wel ter harte nemen den heerlijken roman van Josephine Marie: *Let no man put asunder!*

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

Het heeft Z. H. den Paus behaagd den Zeer Eerwaarden Heer C. Blommerde, Rector van het St. Elizabethsgasthuis te benoemen tot Eere-Kamerheer van Z. H.

Wij bieden den Hoogwaardigen Heer Mgr. C. Blommerde onze eerbiedige gelukwenschen met deze hooge onderscheiding.

Officieele berichten.

Bij gouvernements-beschikking, dd. 21 December 1900, No. 809, is:

1°. de heer T. J. G. Gaerste, op zijn verzoek, eervol ontheven van de tijdelijke waarneming van de betrekking van Gouvernements-geneeskundige op Bonaire;

2°. met ingang van 1 Januari 1901, de heer A. de Maak, arts te 's Gravenhage, benoemd tot Gouvernements-geneeskundige op Bonaire.

Havennieuws.

Maandagmorgen is hier binnengekomen het amerikaansche opleidingsschip *Hartfort*, commandant John M. Hawley. Deze oorlogsbodem, 2790 ton groot, is bemand met 452 koppen, 21 officieren en voert 25 kanonnen. De *Hartfort* is hier steenkolen komen innemen en vertrok Donderdagmiddag naar Trinidad.

⁂

Gisteren is met de *Gouverneur Van Heerdt* van hier naar Bonaire vertrokken Dr. A. De Maak en familie. Genoemde arts is onlangs uit Nederland hier gearriveerd en is thans als gouvernements-geneeskundige op het eiland Bonaire werkzaam gesteld.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

S. B. Brandao, B. M. A. Correa, John A. Dinzy, Clemencia Glané, Efrosina Jacob, Jorge, Elvira Maduro, Gerrit Windholdt.

Aangeteekende stukken: J. M. Chumaceiro, Rev. M. Victor Zwijsen.

Niet voor bestelling of verzending vatbaar een brief en een briefkaart geadresseerd aan: Maria de Lafet en casa de Rafael Henrique (Ubi)? en Wm. H. Plage (Ubi)?

Dankbetuiging.

In besten dank ontvingen wij van de Heeren Penso & Delvalle, eigenaars van de magazijnen *La Corona*, Calle del Comercio No. 22, een scheurkalender voor het jaar 1901. Deze kalender is bevestigd op een fijn bewerkt schild, dat uitmunt zoowel door schoonheid van voorstelling als fijnheid en zachtheid van kleuren.

Ingezonden Mededeelingen.

BUITENLAND.

Rome.—In de eerste aflevering van het derde deel van het te Weenen onder de leiding der ijverige *Leo Gesellschaft* verschijnende monumentale werk *Die katholische Kirche unserer Zeit und ihre Diener in Wort und Bild* leest men het volgende: Onze bijzondere aandacht trekt de werkkring der Dominicanen onder de Mohamedanen. Reeds tijdens het leven van den H. Hyacinthus, in het jaar 1232, trokken de predikbroeders naar Constantinopel. Ofschoon dit feit meermalen in twijfel werd getrokken, vindt men het toch als zeker bevestigd door de in het archief der propaganda berustende verslagen. Hunne eerste kerk, aan den H. Paulus toegewijd, werd in de 14de eeuw door de Turken in een moskee veranderd en draagt tegenwoordig den naam van *Arab Giami*. Zij verheft zich in de onmiddellijke nabijheid van het tegenwoordige klooster der Dominicanen van den H. Petrus. Behalve deze kerk bezaten de zonen van den H. Dominicus nog andere in de hoofdstad van het turksche rijk, o. a. de kerk van den H. Nicolaas, die op de plaats van het vroegere paleis **van keizer Constantijn stond en daarom den naam droeg van *templum sancti Nicolai ad palatium Constantini*.** Eveneens was de tegenwoordige moskee der rozen, *Ghul Giami*, eene kerk der Dominicanen en aan de Koningin van den H. Rozenkrans toegewijd.

Klaarblijkelijk leeft de christelijke naam nog voort in den turkschen. Moge spoedig het ware geloof zegevieren over den Islam en weder in dezen eeuwenouden tempel het rozenkrans-

---

wegens de warmte, moest de geklede zwarte jas plaats maken voor een luchtiger khaki dril jasje. De maaltijden worden gebruikt in de kajuit, in tegenwoordigheid van den kolonel en van de leden van het gevolg.

De President staat om kwart voor zessen op, gebruikt wat koffie en een beschuitje, leest daarna een half uur in den bijbel, krijgt daarna medische hulp voor zijn oogen van dr. Heymans, en is om half zeven gezeten in den stoel op de campagne, na eerst de log te hebben gecontroleerd, en op zijn zakkompasje den koers te hebben nagegaan, welke waarnemingen dagelijks eenige malen worden herhaald. De bediende Happé is voortdurend in de onmiddellijke nabijheid van den President.

Ten 8 ure nuttigt de president het ontbijt, ten 9 ure rust hij een uurtje op een lederen chaise-longue in de kajuit, om van 10 tot 12 uur, vergezeld van de bekende groote pijp, weer op de campagne te gaan zitten in de rieten stoel, al maar starende voor zich uit naar de zee, die de harten zoo weemoedig kan stemmen van hen, die gelooven, hopen en liefhebben.

Ten 12 ure wordt gelunchi, van 1 tot 3 uur gerust en daarna de bekende plaats op de campagne weer ingenomen, en precies bij zonsondergang (tusschen half zes en zes uur), tegelijk met het neerhalen van de vlag, trekt de president zich terug in de kajuit om in zijn afzondering na de vele overdenkingen van een ganschen dag over het lot van zijn land en volk, weer troost en kracht te putten uit den bijbel.

Ten 7 ure wordt de avondmaaltijd gebruikt, waaraan, evenals aan elken anderen maaltijd, een kort gebed voorafgaat, dat de President luide uitspreekt.

De President slaapt uitstekend, is nooit vermoeid en geeft, wat zeeziekte betreft, een goede les aan de leden van het gevolg, die, niettegenstaande het voortdurend mooie weer, dikwijls onder den invloed zijn van de zeer lichte bewegingen van het schip.

De President spreekt zeer weinig. Aan hen, die op de campagne of in de omgeving daarvan zijn, wordt wel eens een snuifje aangeboden, als de doos uit den zak wordt gehaald, maar velen, die daarin gaarne eene aanleiding vinden, om een gesprek aan te vangen, worden daarin wel eens teleurgesteld. Geen wonder ook, dat in de droeve omstandigheden, weinig plaats meer is voor andere gedachten, dan die aan zijn bedreigd land en volk.

In de Duitsche kolonie Dar-es-Salam, waar wij 28 October de kleine baai binnenstoomden, werden wij verwelkomd door het „Wien Neêrlandsch bloed", dat aan boord van Z. M. kruiser „Condor" te onzer eere werd gespeeld.

Omdat de „Gelderland" niet de vlag voert, waarop de President van de Transvaalsche Republiek recht zou hebben, indien hij niet als particulier de gast der Nederlandsche regeering was, hadden van de zijde van den gouverneur, den commandant van het oorlogsschip „Condor" en anderen officieele bezoeken aan den President niet plaats, hetgeen niet verhinderde dat genoemde autoriteiten den President persoonlijk blijken zijn komen geven van hun vereering en sympathie, door hem den tweeden dag van ons verblijf op te komen zoeken.

Ook te Dzjiboeti, de Fransche kolonie in de golf van Aden, niet ver van Perim, waar voor de zooveelste maal de kolenhonger van de „Gelderland" moest worden gestild, heeft de gouverneur slechts een particulier bezoek gebracht aan den President. Ook de commandant van den ter reede liggenden kruiser „Etna" is den President zijne opwachting komen maken, evenals een deputatie van officieren, die, jammer genoeg, op het rustuur van den President aan boord kwamen maar hun met uitingen van vereering en sympathie beschreven visitekaartjes achterlieten.

Den 9en November lichtten we het anker te Dzjiboeti, en maakten een vlugge reis naar Suez. Daar werden wij als 't ware overvallen door belangstellenden en onbescheidenen, fotografen en dagbladcorrespondenten, die een poging waagden om iets te zien van den President, die op dit uur echter rustig zijn middagslaapje deed. De quarantainedokter zelf werd verdacht van ditmaal misbruik te hebben gemaakt van zijne positie, door in zijn gevolg vier heeren met fezzen op mede te nemen, zoodat bij ons de rechtmatige twijfel rees, of het wel alle zonen van Aesculapius waren, die zich voor de internationale geneeskundige commissie uitgaven, onder wien de woordvoerder wel de quarantaine-dokter geweest zal zijn. Toen wij ten 2 ure ongeveer het kanaal uitstoomden en Suez passeerden, was het aardig om te zien, hoe, behalve massa's belangstellenden, die eerbiedig groetten, de kinderen der verschillende scholen zich hier en daar langs de geheele kade bij groepjes in één gelid onder aanvoering van den meester hadden opgesteld en bij het passeeren van de „Gelderland" met hunne zakdoeken en petjes wuifden.

Het deed den grijzen President goed, die toevallig op de campagne, dicht tegen boord, gezeten was, toen ons de duitsche mailboot "Kronprinz" passeerde, en er uit de monden van alle opvarenden een hoera losbarstte, toen zij den President in zijn stoel ontdekten.

gebed opstijgen tot Maria en haar goddelijk Kind!

—De kerk der H. Cecilia in Trastevere te Rome is wederom voor den eeredienst geopend. Ze was langen tijd gesloten wegens een aanzienlijke restauratie, waarbij tal van kostbare mozaïeken ontdekt zijn, alsook de ledige sarcophaag der martelares, die met de lichamen der H. Valerianus en Tiburtius, eindelijk die met de lichamen der H. Pausen Urbanus en Lucius. Voor het graf van Sint Cecilia is nu een breedere crypta aangebracht.

De plechtigheid der heropening geschiedde door kardinaal Rampolla.

Frankrijk.— Na een flinke rede van minister Delcassé over China, kwam bij de voortzetting der begrooting in de fransche Kamer, Frankrijk's protectoraat over de Kerk in het Oosten ter sprake.

Een onderwerp, dat jaar in, jaar uit, van de zijde der anti-clericalen, onverkwikkelijke tooneelen te hooren geeft.

Dejeante nam ditmaal den zijdelingschen aanval tegen de Kerk voor zijne rekening en stelde aan het slot eene motie voor, om het hoofdstuk „godsdienstige instellingen in het verre Oosten" met 50.000 frs. te verminderen.

Eene motie, die met 343 tegen 160 stemmen verworpen werd.

— De *Matin*, eene inschrijving openende voor een huwelijksgeschenk voor Koningin Wilhelmina schrijft:

„Vroeger zei men dat elk man twee vaderlanden had: zijn werkelijk en dan Frankrijk. Men zou nu met nog meer recht kunnen zeggen, dat elke fransche vrouw tegelijk twee landen heeft: het hare en dat, waarvan eene edele daad haar het hart warmer doet kloppen.

„Den dag, waarop de vriendelijke souvereine, met de lafhartigheid om haar heen brekende, besloot, slechts twintig jaar oud geheel alleen den aanvoerder van een door het ongeluk overstelpt volk te hulp te komen; den dag, waarop zij, eenvoudig, maar ook zonder omzien, hem een van hare oorlogsschepen toezond, om het begaan van een misdaad aan zijn zegevierenden vijand uit te sparen, om zijne onwaardige gastheeren te beletten verraad te plegen, op dien dag heeft Wilhelmina alle harten, die toegankelijk zijn voor eene edelmoedige daad, warm doen slaan; zij heeft alle harten, die voor geestdrift toegankelijk zijn in verrukking gebracht.— Zij heeft de harten van alle fransche vrouwen veroverd!

„Wel nu! Op u, fransche vrouwen, doet de *Matin* thans een beroep.....;

„Uwe Koningin gaat trouwen."

Duitschland.—Onder zeer eigenaardige omstandigheden werd dit jaar de duitsche Rijksdag geopend.

De plechtigheid, aldus de *Freisinnige Ztg.*, had niet plaats, zooals vroeger, in de *Witte Zaal* van het keizerlijke paleis, maar in *de Ridderzaal.* Heeft eerstgenoemde hooggelegen loges, van waar uit het diplomatieke corps, de hovelingen, de pers enz. het plechtige schouwspel plachten waar te nemen, de Ridderzaal heeft zulke loges niet, en daarom werden ditmaal geen toeschouwers en gasten en evenmin vertegenwoordigers der pers, toegelaten.

Men heeft zich afgevraagd, of deze nieuwigheid ook soms samenhangt met maatregelen, die sedert eenigen tijd voor de persoonlijke veiligheid van den monarch, als hij in het openbaar verschijnt, worden genomen?

Het chineesche vraagstuk, zooals vanzelf spreekt, maakte het hoofdonderwerp der troonrede uit.

Nog bracht Wilhelm een woord van hulde aan gezant Von Ketteler, die, bij een moedige poging om het dreigende gevaar te bezweren, door de hand van een sluipmoordenaar is gevallen. Ook gedenkt de keizer met weemoed koning Humbert van Italië, die als een slachtoffer van een vloekwaardigen aanval gevallen is.

Eindelijk stelt de troonrede in het licht, hoe, tengevolge van de natuurlijke vermeerdering der inkomsten alsmede van de in de vorige zitting vastgestelde belastingverhooging, voor bijna alle takken van dienst ruimere middelen beschikbaar zijn, met name voor de belangen van de werklieden en de landsverdediging.

Het oordeel der pers over de langgerekte keizerlijke rede is al zeer uiteenloopend. Vergelijken wij het orgaan van het duitsche Centrum, de *Germania*, met het hoofdorgaan van den *Bund der Landwirte*, de agrarische *Tageszeitung*.

Prijst eerstgenoemd blad, dat Von Bülow voor den auteur der troonrede houdt, met opzettelijk gevlei "den meester in den stijl", wiens hoogdravende woorden en gedachten in het oog loopend afsteken tegen den gewonen, dorren toon eener troonrede, de *Tageszeitung* wandelt in een ander spoor.

Kortweg en grof laat zij zich volgender wijze uit:

„In de uiteenzetting over de chineesche troebelen hadden wij liever een nuchterder en zakelijker toon vernomen, strookende met de stemming onder het volk. Daardoor zou men den indruk vermeden hebben, alsof men door deze eenigszins opgeblazen taal luchtigjes wilde heenglijden over de constitutioneele bedenkingen tegen de niet-bijeenroeping van den Rijksdag"

Engeland. — Het eigenlijke doel van Chamberlain's reis, weten, volgens de *Gaulois*, slechts twee personen: hij zelf en lord Salisbury. Er zijn twee gissingen en beide zijn te Londen en elders opgeworpen. Het is niet waarschijnlijk, dat Chamberlain op bevel op reis is getogen, hem zal een inspectie-reis over 't vasteland ongetwijfeld een goed voorwendsel geschenen hebben. Hij is niet, als lord Salisbury, een klassieke geest. Hij buigt nooit dan onder den drang der feiten. Deze man, aan wien men eene politieke reputatie toekent, heeft nimmer Macchiavelli gelezen, en hij beroemt zich daarop.

Toch weet hij, dat alle groote oorlogen van de tweede helft dezer eeuw voorbereid zijn door reizen van publieke personen. Aldus heeft hij de ingevingen van lord Salisbury opgevolgd niet als bevelen, maar als een goed-bedoelden en nuttigen raad. Hij herinnert zich waarschijnlijk, dat de oorlog van 1859 voorafgegaan werd door de reis van Cavour naar Plombières en die van 1866 door de reis van Bismarck naar Biarritz. De heer Chamberlain, op deze voorbeelden steunend heeft de engelsche krachten en invloeden in de Middellandsche zee de revue laten passeeren.

Het resultaat van zijne reis was echter anders dan de illusie die hij zich daarvan gemaakt had. Hij is eerst naar Malta gegaan. In dat latijnsche gebied heeft Chamberlain geen sympathie weten te verwerven, dank zij zijne arrogantie en stijve hooghartigheid. Hij treedt op als bureaukraat en niet als staatsman. Hij heeft tot de bevolking gesproken zooals hij tot Indiërs van Calcutta of Afrikaanders van de Kaap zou hebben gesproken. Ja, meer dan dat. Chamberlain is belachelijk en onvoorzichtig geweest. Door die houding heeft hij het patriotisch gevoel der bevolking gekwetst.

Te Rome is hij niet geslaagd. Ware dat 't geval geweest, dan zou hij naar Berlijn gegaan zijn.

Thans heeft hij daarvan afgezien. Hij kan te Berlijn slechts komen met vast afgebakende plannen. De heer Von Bülow, die Rome kent omdat hij er gezant is geweest en eene Italiaansche heeft gehuwd en Keizer Wilhelm, die Engeland kent in zijne kwaliteit van kleinzoon van Koningin Victoria, zullen gemeend hebben, dat geen enkele praktische combinatie mogelijk was met de individueele plannen van den heer Chamberlain tot basis. Thans vragen en verlangen de volkeren naar den vrede. De heer Chamberlain keert in zijn huis te Londen terug met het gevoel een koude douche te hebben genoten. Als er ministers of diplomaten tusschen Londen, Weenen en Berlijn heen en weer gaan trekken, zal de tijd van de groote crisis gekomen zijn en kan men zich daarop voorbereiden.

Amerika. —De amerikaansche troepen, die uit China zijn terugontboden, 35,000 man sterk zouden naar de Philippijnen worden gezonden, terwijl de bevelen, volgens welke deze troepen naar Amerika terug zouden keeren, ingetrokken zijn. Dat is dus het bewijs, dat, nu de verkiezingsspanning voorbij is, het kabinet van Mc Kinley geen afstand heeft gedaan van zijn imperialistische neigingen.

Generaal Mac Arthur pakt de zaken nu ook weer krachtig aan, en in overleg met admiraal Dewey is besloten, de blokkade van het eiland zoo volkomen mogelijk te maken, terwijl het landleger eene nieuwe klopjacht zal beginnen; de diplomatie zal haar best doen, de revolutionnaire junta te Hongkong, die de philippijnsche beweging krachtig steunt, van daar te verdrijven.

De heer Sixto Lopez, agent van Aguinaldo, heeft verklaard, dat de Philippijnen slechts den strijd zouden opgeven als de onafhankelijkheid verworven was; zij zouden die aannemen op gelijke voorwaarden als de Cubanen.

Onwillekeurig dringt zich de gedachte op, dat den Engelschen het standhouden in de Transvaal wel op evenveel millioenen en menschenlevens zal te staan komen, als den Amerikanen het bezit van de Philippijnen blijkt te kosten.

China.— Pichon's rapport over de verdediging van de vreemde Legaties, in het officieële "Gele Boek" over China, behelst eenige interessante bijzonderheden omtrent de verdediging en het ontzet van de Peh-tang, d. i., het het katholieke gedeelte van de stad Peking. De legaat schrijft aan zijne regeering in Frankrijk, dat onder alle pogingen aangewend tot zelfverdediging tegen de Boxers, die van den Bisschop misschien de merkwaardigste en de meest bewonderenswaardige is.

De Peh-tang hield een groot aantal bewoners in, en daarenboven nog meer dan *drieduizend* katholieke Chineezen die er een toevluchtsoord zochten. De Bisschop, Mgr. Favier, had bij zich zijn coadjutor, Mgr. Jarlin, 13 europeesche priesters, één oostenrijksch student, 8 chineesche priesters, en 111 inlandsche seminaristen. De Zusters van Liefde, wier huis, genaamd de Jent-Se-tang, slechts door een nauwe straat van de Peh-tang gescheiden is, waren 20 in getal.

Het militaire garnizoen, belast met de bescherming van de missionarissen, de zusters en de 3000 gevluchten telden niet meer dan 42 man: 31 Franschen voor de Pehtang, en 11 Italianen voor de Jent-se-tang. Eenige van de katholieke inboorlingen hadden speren en lansen, en enkele seminaristen waren gewapend met geweren.

Van den 20 Juni tot den 16 Augustus werden beide afdeelingen volslagen geblokkeerd door verscheiden duizenden Boxers met 14 stukken geschut. Zij richtten hun aanvallen naar alle zijden en verschoten niet minder dan 2500 bommen en millioenen patronen. Niet minder dan 500 bundels van in petroleum gedrenkt vlammend stroo werden binnen de muren geworpen. De belegeraars groeven 7 mijnen, waarvan 4 gelukkig werden ontdekt en schadeloos gemaakt.

Vier honderd zielen werden slachtoffers van de belegering, waarvan 38 Chineezen, die werden neergeschoten, 220 kinderen die van honger stierven, 51 die gedood werden bij het springen van een mijn, 80 vrouwen, die stierven van ellende en ziekte, en nog eenige fransche en italiaansche soldaten.

De grootste moeilijkheid was de voeding van zulk een menigte. Bij het belegering bestond ieders rantsoen uit 8 ons rijst of meel en dergelijke voedingsmiddelen. Een heele maand moest men het uithouden op 4 ons, en in de laatste dagen op slechts twee. De soldaten, werden voorzien van vleesch en brood, maar de chineezen-christenen voedden zich niet zelden met de bladeren der boomen.

Uit een ander gedeelte van Pichon's rapport aan minister Delcassé blijkt dat hij de ontsnapping der belegerden in Peking toeschrijft aan „een reeks buitengewone gebeurtenissen", die hun grond niet zoozeer hadden in den wil der menschen dan wel in zekere omstandigheden, die niet konden worden voorzien.

De geredde Christenen van de Pehtang gaven zeker alle glorie aan de Goddelijke Voorzienigheid.

Transvaal.— De gunstige berichten uit de zuid-afrikaansche republieken houden aan. De inval der Boeren in de Kaap-kolonie heet bedwongen doch de toon van het bericht, de bedrijvigheid der Boeren en de overeenstemming van een groot gedeelte der bewoners van de Kaapkolonie geven genoeg reden om aan dit bericht niet onvoorwaardelijk geloof te schenken. Van Pretoria tot in het noordelijk gedeelte der Kaapkolonie, overal vertoonen zich Boeren en doen den Engelschen afbreuk door het verbreken der communicaties.

Nieuwjaars-Advertentien.

Alle heil en zegen in het nieuwe jaar aan vrienden en bekenden.

C. BLOMMERDE,
Miss. Ap.

St. Elizabethsgasthuis 1 Jan. 1901.

Aan alle vrienden en bekenden een zalig Nieuwjaar.

M. VICTOR ZWIJSEN,
Rector.

St. Thomas-College 1 Jan. 1901.

Advertentien.

Dankbetuiging.

Dr. Th. Lens en echtgenoote

betuigen hun hartelijken dank voor de gelukwenschen en voor de vele blijken van sympathie, die zij na het bericht der overplaatsing en bevordering mochten ontvangen.

Luisterrijke receptie

— VAN —

PAUL KRUGER.

De *Botica Central* van de Lannoy & Co. heeft per *Prins Willem II* een ruim assortiment der uit de meest gerenommeerde fabrieken in Nederland fijn geëlaboreerde, geurige sigaren ontvangen, waarop de gasten op de receptie van Oom Paul zullen worden onthaald en welke zij haren begunstigers te koop aanbiedt.

Boer en Brit! de Botica Central binnengetreden en eene flinke greep gedaan in uw geldbeurs!

"LA CORONACION"

REAL FABRICA DE CIGARILLOS

— OTRABANDA, CALLE ANCHA. —

Los cigarrillos de esta afamada Fábrica están elaborados con los mejores materiales de la Habana.

ALGODON, PECTORAL, TRIGO, BERRO, etc., etc.

SE VENDE POR MAYOR Y AL DETAL

en todos los Almacenes, Botiquines, Boticas y Tiendas de Curaçao, Bonaire, Aruba, Trinidad, Venezuela, Haiti, Colombia, etc., etc.
En esta fábrica encontrarán los fabricantes

PAPEL PARA CIGARRILLOS, PICADURAS DE PRIMERA CLASE, etc.

Ontvangen en ontpakt

— BIJ —

A. J. L. STUMPF.

— KEUKENSTRAAT —

Een groote verscheidenheid SUIKERWERKEN, CHOCOLADE EN HOLL. PEPERMUNT in stopflesschen, doosjes en per *pond.*

INTERESSANT!!

De *Botica Central* van DE LANNOY & Co biedt te koop aan uitstekende qualiteit Spaansche wijnen, van de beste merken tegen schappelijke prijzen.

1|1 & ½ flesschen Tivoli Bier
1|1 & ½ „ Bismarck Bier.

verkrijgbaar bij

A. J. L. STUMPF.

Z. M. KAZEN & EDAMMER KAAS

— EN —

Hollandsche Boter

in 7 ℔, 2 ℔ & 1 ℔ **blikken.**

— BIJ —

A. J. L. STUMPF.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ.

NEW-YORK,

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor

— DE VENTA POR —

Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAZAO.

1900.	Marcb.	Caracas	Hildur	Philad.	Marcb.	Caracas
Vertrekt van NEW-YORK	Nov. 24	Dec. 1	Dec. 8	Dec. 15	Dec. 22	Dec. 29
Doet SAN JUAN aan		6		20		Jan. 3
„ PONCE „		7		21		4
Komt aan te LA GUAIRA	Dec. 2	9		23	30	6
Vertrekt van „		12		26		9
Komt aan te PTO. CABELLO		13		27		10
Vertrekt van „		14		28		11
Komt aan te CURAZAO	3	15	17	29	31	12
Vertrekt van „	10	15	24	29	Jan. 7	12
Doet LA GUAIRA aan		16		30		13
„ PONCE „		18		Jan. 1		15
„ SAN JUAN „		19		2		16
Komt aan te NEW-YORK	18	24	Jan. 1	7	15	21

Dienst tusschen La Guaira, Maracaibo en Curazao.

	Marcb.	Merida	Hildur	Merida	Marcb.	Merida
Vertrekt van LA GUAIRA		Dec. 9		Dec. 23		Jan. 6
Komt aan te CURAZAO		10		24		7
Vertrekt van „	Dec. 3	10	Dec. 17	24	Dec. 31	7
Komt aan te MARACAIBO	4	11	18	25	Jan. 1	8
Vertrekt van „	9	13	23	27	6	10
Komt aan te CURAZAO	10	14	24	28	7	11

VERKRIJGBAAR BIJ

A. J. L. STUMPF

— KEUKENSTRAAT —

truffelworst— galantineworst— boterhammenworst— tafelworst — tongenworst — metworst rolham — Haagsche hopjes, etc.

Verkrijgbaar bij

A. J. L. STUMPF

KEUKENSTRAAT, CURAÇAO.

ECHTE FRIESCHE BOERENJONGENS

ƒ 1,75 per flesch.

PARFUMERIEN

Parfumerien—Parfumerien

— BIJ —

— A. J. L. STUMPF. —

HOLLANDSCHE HAMMETJES

van p. m. 6 pond bij

A. J. L. STUMPF.

Poederchocolade
van Bensdorp

verkrijgbaar bij

A. J. L. STUMPF.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:

De 8 A. M.—4 P. M.

DE ECHTE

Singer--Naaimachine

verkrijgbaar op *afbetaling*

— BIJ —

A. J. L. STUMPF,

Keukenstraat.—Curaçao.

Vertegenwoordigd door de heeren

BUCK & Co., Suriname,

— EN —

A. J. L. STUMPF, Curacao.

M!

Beleefd verzoek ik U uwe aandacht te vestigen op de

VAN GORKUM'S
Echte Friesche Boerenjongens

(ROZIJNEN OP BRANDEWIJN.)

van **G. C. VAN GORKUM,**

DISTILLATEUR. SNEEK.

Dit merk werd met de HOOGSTE *prijzen op verschillende Tentoonstellingen, o. a. met de* GOUDEN MEDAILLE *te* BATAVIA *in 1893, bekroond.*

De prijs der

Van Gorkum's echte Friesche Boerenjongens

is per kist, inhoudende 15 liters schroefflesschen f 14,50 per kist, franco aan boord te *Amsterdam* of *Rotterdam* inclusief kist, flesschen en verpakking.

(*Minimum quantum 5 kisten.*)

Bij orders van 25 kisten is de prijs 25 en bij 50 kisten en meer 50 cent per kist lager.

De prijs is á contant zonder korting betaalbaar in Nederland.

Het is verkieselijk, bij orders direct aan mij, dus zonder bemiddeling in Nederland, die vergezeld gaan van remise, waarbij men gelieve te rekenen op de vracht en assurantie kosten, of wel mededeeling te doen bij wien in Nederland, tegen aangifte der noodige documenten, het bedrag der factuur kan ontvangen worden.

Ofschoon er nog vele andere merken bestaan, die wellicht tot lageren prijs geoffreerd worden, kunnen deze wat smaak en gehalte betreffen in het geheel niet worden vergeleken met de ECHTE VAN GORKUM'S BOERENJONGENS

De steeds toenemende vraag naar de VAN GORKUM'S ECHTE FRIESCHE BOERENJONGENS is naar mijn bescheiden meening het beste bewijs de kwaliteit beter dan andere merken is.

Ten bewijze, dat dit merk zeer in den smaak valt, diene, dat ik voor eenigen tijd niet minder dan 475 kisten aan één afnemer in Indië verscheepte.

Wanneer U nog geen BOERENJONGENS geïmporteerd heeft, zou het mij aangenaam zijn, U met mijn fabrikaat de proef zoudt willen nemen en ben ik overtuigd dat dit tot nabestelling leiden zal.

Beleefd aanbevelend verblijf ik
UEd. Dw. Dienaar

G. C. VAN GORKUM.

Reclamekaarten worden gratis bij de kisten ingepakt.

☞ Verder lever ik eveneens met veel succes

Van Gorkum's Fladderee

(GETROKKEN CITROENBRANDEWIJN)

(LIKEUR.)

De verpakking hiervan is in kisten van 24 of 48 flesschen (Flesschenmaat pl. m. 7¼ à 7¾ d. L.)

(*Minimum hoeveelheid 144 flesschen.*)

De prijs hiervan is f 10.50 per kist van 24 flesch, en f 21.— per kist van 48 flesch met inbegrip van emballage franco langs boord te *Amsterdam* of *Rotterdam.*

Zooals vermeld exporteerde ik ook dit artikel met veel succes.

Reclamekaarten zend ik gratis in de kisten.

Aanbevelend,
UEd. Dienaar
G. C. VAN GORKUM.